

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/688/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207229
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612207229.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa B. O. X., s.r.o., so sídlom W., F. č. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou S. O., s.r.o., so sídlom W., F. č. 5, proti odporcom: 1/ U. F., bytom N. nad A., č. XXX, 2/ P. F., bytom F., P. č. XXX/XX, t. č. bytom N. nad A., č. XXX, obaja zastúpení JUDr. Y. I., advokátom, so sídlom D., U. O. č. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/, 2/ N. na ochranu občana spotrebiteľa M., so sídlom F., Q. č. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Y. I., advokátom, so sídlom D., U. O. č. X/A, o zaplatenie 54,07 Eur s príslušenstvom, o späťvzati návrhu na začatie konania a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. marca 2013, č.k.5C/148/2012-147, takto

rozhodol:

Odvolací súd späťvzatie návrhu navrhovateľom proti odporcovi 1/ n e p r i p ú ť a.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a odporcov 1/, 2/ z m e ň u j e tak, že odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n ť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Y. I., advokáta so sídlom D., U. O. č. X/A, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS 8279912, do troch dní.

Odporcovia 1,2 sú p o v i n ť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur právnenému zástupcovi navrhovateľa Advokátskej kancelárii S. O., s.r.o., so sídlom W., F. 5, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa voči odporcom 1/, 2/ zamietol. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa S., a.s. a odporca 1/ uzavreli zmluvu o prenájme zo dňa 29.09.2003, na základe ktorej sa odporca 1/ za užívanie dojednaného predmetu nájmu (discman) zaviazal platiť splátky so splatnosťou poslednej z nich dňa 20.09.2004. Súd mal preukázané, že pohľadávka voči odporcovi 1/ z predmetnej zmluvy bola postúpená na navrhovateľa. Právny vzťah účastníkov konania posúdil súd ako občianskoprávny vzťah (aj samotní účastníci konania vo všeobecných obchodných podmienkach konštatovali, že ich vzťah založený zmluvou o prenájme sa bude riadiť Občianskym zákonníkom). Po postúpení predmetnej pohľadávky zo zmluvy o prenájme na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006 podal navrhovateľ návrh na začatie konania na súd dňa 23.11.2012. V prvom rade musel súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania

zo strany odporcu 1/ posúdiť, či nárok navrhovateľa uplatnený návrhom v prejednávanej veci nie je premlčaný. Posledná dojednaná splátka bola splatná dňa 20.09.2004. Od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie dlžnej sumy na súde v trvaní troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá márne uplynula dňa 20.09.2007. Postúpenie pohľadávky zo spornej zmluvy na navrhovateľa v priebehu plynutia premlčacej doby nemalo na jej plynutie žiadny vplyv (§ 111 Občianskeho zákonníka). Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 23.11.2012 doručením návrhu na súd (§ 82 ods. 1 O.s.p.), bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku. Námietka premlčania bola teda odporcom 1/ (ako aj vedľajším účastníkom na strane odporcov) vznesená dôvodne, súd na ňu pri rozhodovaní prihliadal (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a návrh navrhovateľa voči odporcovi 1/ v celom rozsahu zamietol. Podľa názoru súdu nie je rozhodujúce, že námietku premlčania uplatnil samotný odporca 1/ ako dlžník a uplatnil ju aj vedľajší účastník na strane odporcov. Aj na námietku premlčania uplatnenú vedľajším účastníkom musí súd prihliadať a priznať jej rovnaké právne účinky ako námietke premlčania vznesenej účastníkom konania. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník a koná sám za seba (§ 93 ods. 4 O.s.p.). V rámci realizácie svojich práv v konaní môže vedľajší účastník v rámci obrany proti návrhu vzniesť aj námietku premlčania (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/2313/2004 zo dňa 07.07.2005 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/539/2008 zo dňa 19.02.2009). Podľa názoru súdu keby zákonodarca mienil obmedziť postavenie vedľajšieho účastníka tak, že tento nemôže v konaní uplatňovať námietky vyplývajúce z hmotného práva, vyjadril by to rovnako ako v prípade prokurátora (§ 35 ods. 3 O.s.p.). Vo vzťahu k odporkyňi 2/ vyhodnotil súd návrh tiež ako nedôvodný. Pasívnu vecnú legitimáciu odporkyne 2/ v prejednávanej veci odôvodňoval navrhovateľ jej tvrdým pristúpením k záväzku odporcu 1/ (§ 533 Občianskeho zákonníka), ktoré preukazoval dohodou zo dňa 21.07.2009. Podľa názoru súdu je však predložená dohoda absolútne neplatná, pretože nie je dostatočne určitá (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) z dôvodu, že v nej nie je vôbec špecifikovaný záväzok, ku ktorému mala odporkyňa 2/ pristúpiť (bod 1.3 dohody). Dohoda o pristúpení k záväzku vyžaduje na platnosť písomnú formu, preto z jej písomného vyhotovenia musí jednoznačne vyplývať, ku ktorému konkrétnemu záväzku mala odporkyňa 2/ pristúpiť (podľa názoru súdu nestačí, že v ďalšom texte dohody v časti o uznaní je záväzok určitým spôsobom špecifikovaný). Nakoľko pristúpenie k záväzku nie je platné, nemohla odporkyňa 2/ následne tento záväzok ani uznať (okrem toho v samotnom uznaní záväzku je zmluva špecifikovaná ako č. 726519 zo dňa "22.09.2003", hoci sporná zmluva bola uzavretá dňa 29.09.2003; súčasne bolo v dohode uvedené, že záväzok mal vzniknúť na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom "I. C. M., a.s.", hoci týmto bola podľa dokazovania obchodná spoločnosť S., a.s.). Z dokazovania navyše vyplýva, že na strane odporkyne 2/ je tu aj nedostatok vôle na uzavretie uvedenej dohody zo dňa 21.07.2009, ktorá jej bola zo strany povereného pracovníka navrhovateľa predložená len ako potvrdenie o uskutočnení jeho návštevy u odporcu 1/ ako dlžníka, čo je ďalší samostatný dôvod pre vyslovenie absolútnej neplatnosti dohody (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Absolútne neplatná dohoda zo dňa 21.07.2009 tak nemohla spôsobiť navrhovateľom tvrdené účinky pristúpenia odporkyne 2/ k záväzku odporcu 1/ ani účinky uznania záväzku zo strany odporkyne 2/, preto podľa názoru súdu nie je navrhovateľ s odporkyňou 2/ v žiadnom právnom vzťahu týkajúcom sa predmetu konania v prejednávanej veci. Na základe uvedeného bolo dôvodné návrh navrhovateľa voči odporkyňi 2/ v celom rozsahu zamietnuť. O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a odporcovia 1/ a 2/ rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vo veci boli plne úspešní odporcovia 1/ a 2/, ktorým vzniklo voči navrhovateľovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré pozostávajú z uplatnených trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb (jeden úkon podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky) - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 24,90 Eur spolu s režijným paušálom v sume 7,81 Eur a 2. Vyjadrenie zo dňa 15.03.2013 v sume 24,90 Eur spolu s režijným paušálom v sume 7,81 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia v sume 65,42 Eur, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi odporcov 1/ a 2/. Súd nepriznal odporcom 1/ a 2/ uplatnenú odmenu za jeden úkon právnych služieb - podanie odporu zo dňa 12.02.2013, pretože takýto úkon právnej služby nevyplýva zo spisu (dňa 12.02.2013 podal vo veci vyjadrenie vedľajší účastník na strane odporcov, ktorý je v konaní zastúpený rovnakým právnym zástupcom ako odporcovia 1/ a 2/). O náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Nakoľko zamietnutím návrhu bol navrhovateľ v plnom rozsahu neúspešný a právo na náhradu trov konania vzniklo odporcom,

vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva obmedzenie vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane odporcov ako aj jeho argumentácia vo vzťahu k neplatnosti dohody o pristúpení záväzku a uznaní záväzku viedli k zamietnutiu návrhu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval súd za vynaložené účelne. V prejednávanvej veci preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 16,60 Eur spolu s režijným paušálom v sume 7,81 Eur a 2. vyjadrenie k návrhu v sume 16,60 Eur spolu s režijným paušálom v sume 7,81 Eur, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 48,82 Eur, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Proti tomuto rozsudku, a to výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že odporcom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uviedol, že mu nie je známe, kedy si odporcovia zvolili svojho právneho zástupcu. Konštatoval, že vyjadrenie, či už písomné alebo ústne podané v mene odporcov a vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, preto nevidí dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporcov za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, nakoľko právny zástupca bol s prípadom oboznámený z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Taktiež nevidí dôvod na priznanie trov konania za úkon - vyjadrenie zo dňa 15.03.2013, keďže obsahovo sa v konaní už vyjadril vedľajší účastník, zastúpený rovnakým právnym zástupcom. Navrhovateľ považuje úkony vykonané právnym zástupcom odporcov len za účelové, avšak neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. Má za to, že v danom prípade dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania a v danom prípade je na mieste aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p.. Tiež vyslovil názor, že je na mieste aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p.. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Co 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., z ktorej vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil okrem iného z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uviedol, že vedľajší účastník, ako občianske

združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Písomným podaním zo dňa 27.05.2013 vzal navrhovateľ späť návrh voči odporcovi 1/.

Podľa ust. § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Odvolací súd konštatuje, že ku späťvzatiu návrhu môže dôjsť v priebehu lehoty na odvolanie, prípadne i po jej uplynutí, pokiaľ aspoň niektorému z účastníkov plynie ešte odvolacia lehota, resp. v priebehu odvolacieho konania, avšak najneskôr do rozhodnutia odvolacieho súdu.

V danej veci navrhovateľ po rozhodnutí súdu prvého stupňa v čase, kým rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, podaním zo dňa 27.05.2013 vzal svoj návrh v časti uplatneného nároku voči odporcovi 1/ späť. Odporca 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 08.07.2013 oznámil súdu prvého, že so späťvzatím návrhu proti odporcovi 1/ nesúhlasí, nakoľko vo veci už bolo rozhodnuté rozsudkom, ktorým bol návrh navrhovateľa proti odporcom 1/ , 2/ zamietnutý a zároveň im bola priznaná náhrada trov súdneho konania.

Odvolací súd s poukazom na nesúhlas odporcu 1/ so späťvzatím návrhu proti jeho osobe rozhodol tak, že späťvzatie návrhu proti odporcovi 1/ podľa § 208 veta druhá O.s.p. nepripustil.

Následne Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania odporcov 1/, 2/ podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť a vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/, 2/ potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

Predmetom preskúmania odvolacím súdom boli iba výroky o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka a odporcov 1/, 2/. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa odvolaním napadnutý nebol, a preto zostal v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (206 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 17.11.2012, ktorý bol doručený súdu prvého stupňa dňa 23.11.2012, domáhal proti odporcom 1/ a 2/ zaplata sumy 54,07 eur s príslušenstvom. Návrh navrhovateľa bol napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa v celom rozsahu proti odporcom 1/, 2/ zamietnutý. Vzhľadom na túto skutočnosť, kedy povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu a v prejednanom prípade zamietnutím návrhu bol navrhovateľ v plnom rozsahu neúspešný, súd prvého stupňa postupoval správne, keď o náhrade trov konania rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V zmysle uplatnenej tzv. zásady úspechu by tak odporcom 1/, 2/, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/, 2/, patrila náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia. Pri priznávaní náhrady trov konania je však nevyhnutné prihliadať i na účelnosť vynaložených nákladov, za ktoré možno podľa § 142 ods. 1 O.s.p. považovať len také náklady, ktoré musel účastník nevyhnutne vynaložiť, aby mohol riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo na súde.

V danom prípade sú vedľajší účastník a odporcovia 1/, 2/ zastúpení tým istým právnym zástupcom, ktorý si uplatnil náhradu trov konania za prípravu a prevzatie zastúpenia, za podaný odpor zo dňa 12.02.2013

a za vyjadrenie zo dňa 15.03.2013, ktoré predložil za vedľajšieho účastníka a súčasne za odporcov 1/, 2/ súdu prvého stupňa dňa 18.03.2013. Z uvedeného dôvodu je namieste namietané hľadisko účelnosti trov konania, ktoré bolo potrebné posudzovať osobitne pri odporcoch 1/, 2/ a osobitne pri vedľajšom účastníkovi. Je totiž potrebné mať na zreteli, že tieto subjekty vystupujú v konaní samostatne, každý sám za seba.

V prípade vedľajšieho účastníka odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Pokiaľ ide o výšku náhrady trov konania priznaných vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd zastáva právny názor, že táto bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyčíslená a priznaná v správnej výške za úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k návrhu zo dňa 12.02.2013 tak, ako ich bližšie špecifikoval súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Za úkon vyjadrenie zo dňa 15.03.2013 podľa názoru odvolacieho súdu vedľajšiemu účastníkovi neprináleží náhrada trov konania vzhľadom na jeho neúčelnosť. S poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ bol v konaní neúspešný (aj vzhľadom na právne kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom zo dňa 12.02.2013, v ktorom tento vzniesol námietku premĺčania), súd prvého stupňa na ich úhradu správne zaviazal navrhovateľa v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k odporcom 1/, 2/ však odvolací súd otázku účelnosti ním vynaložených trov konania posúdil inak. Konanie začalo podaním návrhu dňa 23.11.2012. Vedľajší účastník, ktorý bol od počiatku zastúpený právnym zástupcom JUDr. Y. I., vstúpil do konania dňa 11.01.2013 a následne podal vo veci samej písomné vyjadrenie zo dňa 12.03.2013 doručené súdu prvého stupňa dňa 14.02.2013. Po týchto úkonoch podal JUDr. Y. I. dňa 15.03.2013 písomné vyjadrenie k veci spoločne za vedľajšieho účastníka a odporcov 1/, 2/. Spolu s predmetným vyjadrením následne doručil súdu prvého stupňa plné moci udelené odporcami 1/, 2/ na zastupovanie právneho zástupcovi JUDr. Y. I., ktorý v konaní háji aj záujmy vedľajšieho účastníka. Po preskúmaní obsahového znenia uvedených vyjadrení má odvolací súd za to, že išlo o duplicitné právne úkony s totožnou právnou argumentáciou. Z uvedeného je zrejmé, že za situácie, kedy už na strane odporcov 1/, 2/ vystupovalo na ochranu jeho práv spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom, si odporcovia sami zvolili advokáta, teda využili kvalifikovanú právnú pomoc. Odporcovia si tak zvolili advokáta za situácie, kedy mali právnú pomoc advokáta už zabezpečenú prostredníctvom vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na jeho podporu. Keďže odporcovia požadovali náhradu trov právneho zastúpenia, je zrejmé, že sa svojmu advokátovi zaviazali za poskytnutú právnú pomoc zaplatiť. Pritom sa však odporcom identickej právnej pomoci dostávalo sprostredkovane cez vedľajšieho účastníka a odporcovia 1/, 2/ sa tak svojmu právneho zástupcovi zaviazali zaplatiť za službu, ktorej obsah sa odporcom 1/, 2/ už dostal inou

cestou. Pokiaľ sa teda odporcovia 1/, 2/ zaviazali zaplatiť za právnu pomoc, ktorej identický obsah im bol na jeho podporu poskytovaný prostredníctvom vedľajšieho účastníka, boli tieto trovy odporcov neúčelné. Postup odporcov 1/, 2/, ktorí si volia platenú právnu pomoc v situácii, kedy sa mu identická služba dostáva bezplatne prostredníctvom vedľajšieho účastníka, je z pohľadu odporcov ekonomicky iracionálny, a tak sa javí, že v danej situácii nie je účelom právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ poskytnutie právnej pomoci, pretože tá sa im už dostala, ale iba násobenie trov právneho zastúpenia za tú istú službu prostredníctvom zvyšovania počtu zastúpených v tom istom konaní. V konaní, kde na strane účastníka vystupuje ako vedľajší účastník združenie na ochranu spotrebiteľa a účastník i združenie využívajú platenú právnu pomoc advokáta s identickým obsahom, sú účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia len na strane toho, komu bola právna pomoc v konaní poskytnutá skôr. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zastáva právny názor, že náhrada trov konania odporcom 1/, 2/ z dôvodu ich neúčelnosti neprináleží.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a odporcov 1/, 2/ napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal pre ich neúčelnosť.

O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,82 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 22.08.2013 + režijný paušál 7,81 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu navrhovateľa a odporcov 1/ a 2/ rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovia 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 65,42 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto navrhovateľovi účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania, doručené súdu prvého stupňa dňa 08.07.2013 + režijný paušál 7,81 Eur +20% DPH = 3,22 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.